

N:o 32.

Af herr **A. Gumælius**, *om afskaffande af tullen å omalen spanmål, vissa slag, samt å mjöl.*

Kongl. Maj:t har i proposition n:o 8 föreslagit nedsättning under innevarande år i vissa spanmåls- och mjöltullar. Ett stort antal motionärer hafva begärt dessa och andra lifsmedelstullars afskaffande från 1893 års början.

Stödjande mig i lämpliga delar på de skäl, som föranledt Kongl. Maj:t att föreslå åtgärder för prislindring å brödfödan, särskildt under detta års återstående del, och gerna uttalande den förhoppning, att jorddrottarne i Riksdagen fosterländskt och människovänligt skola låta sina egna fördelar stå tillbaka för det allt allmännare, allt kraftigare ljudande och af många motionärer framställda yrkandet om lifsmedelstullarnes afskaffande vid nästa års början, tycker jag mig finna nämnda förslag — regeringspropositionen och motionerna sedda i ett sammanhang — logiskt leda derhän, att brödtullarne borde redan nu afskaffas.

Jag inskränker mig nu till att föreslå upphörandet af de tullar, som Kongl. Maj:t provisoriskt föreslagit att till större delen nedsättas.

Att hvad beträffar mjölet, allmänheten skulle för ett fåtal qvarnegares ytterligare gynnande få vänta på prislindringen i hela två månader, sedan tullen å omalen spanmål nedsatts eller afskaffats, förefaller mig väl obilligt mot de många, som behöfva mjöl, och jag antager, att denna respittid kan och bör väsentligt förkortas.

Jag tillåter mig alltså föreslå,

att de enligt tulltaxan af den 16 oktober 1891 bestämda tullsatser på spanmål, omalen, råg och hvete, samt malen, mjöl alla slag, skola, så snart som möjligt, och till en början för tiden till innevarande års slut, borttagas.

Vidare får jag föreslå — vare sig att den kongl. propositionen om minskade tullsatser å spanmål och mjöl eller mitt nu gjorda förslag bifalles —,

att mjöltullen, om den anses böra bibehållas något längre tid än tullen å omalen spanmål, råg och hvete, dock ingalunda får ett anstånd af två månader, utan att den tiden i möjligaste mån förkortas.

Stockholm den 26 januari 1892.

Arvid Gumælius.